

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

«ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΑ ΜΜΕ»

Σόμπολος: Έχουν γίνει (και) πολιτικά εγκλήματα

Συνέντευξη στον Λευτέρη Παπαστεργίου

Θεωρείται, και όχι άδικα, πρόταγος στο αστυνομικό ρεπορτάζ. Τα μάτια του έχουν δει και τα χέρια του έχουν καταγράψει μερικά από τα πλέον ειδεχθή εγκλήματα στη χώρα τις τελευταίες δεκαετίες. Ο Πάνος Σόμπολος με αφορμή την σημερινή παρουσίαση του βιβλίου του «Τα εγκλήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα - Όπως τα έζησα» μιλάει γι' αυτά. Ανακαλεί στη μνήμη του γεγονότα που συγκλόνισαν τη χώρα, περιγράφει τις αγωνίες και τις εμπειρίες του, σχολιάζει την επικαιρότητα, ενώ δεν αρνείται να μιλήσει για το παρόν αλλά και για το μέλλον του τύπου, αφού ο ίδιος υπέγραψε συνδικαλιστικά το επάγγελμα επί χρόνια.

32 εγκλήματα ζήλιας, πάθους, εκδίκησης που συγκλόνισαν το Πανελλήνιο ζωντανεύουν ξανά μέσα από τις σελίδες του βιβλίου σας. Ποιο σας παίδεψε περισσότερο δημοσιογραφικά;

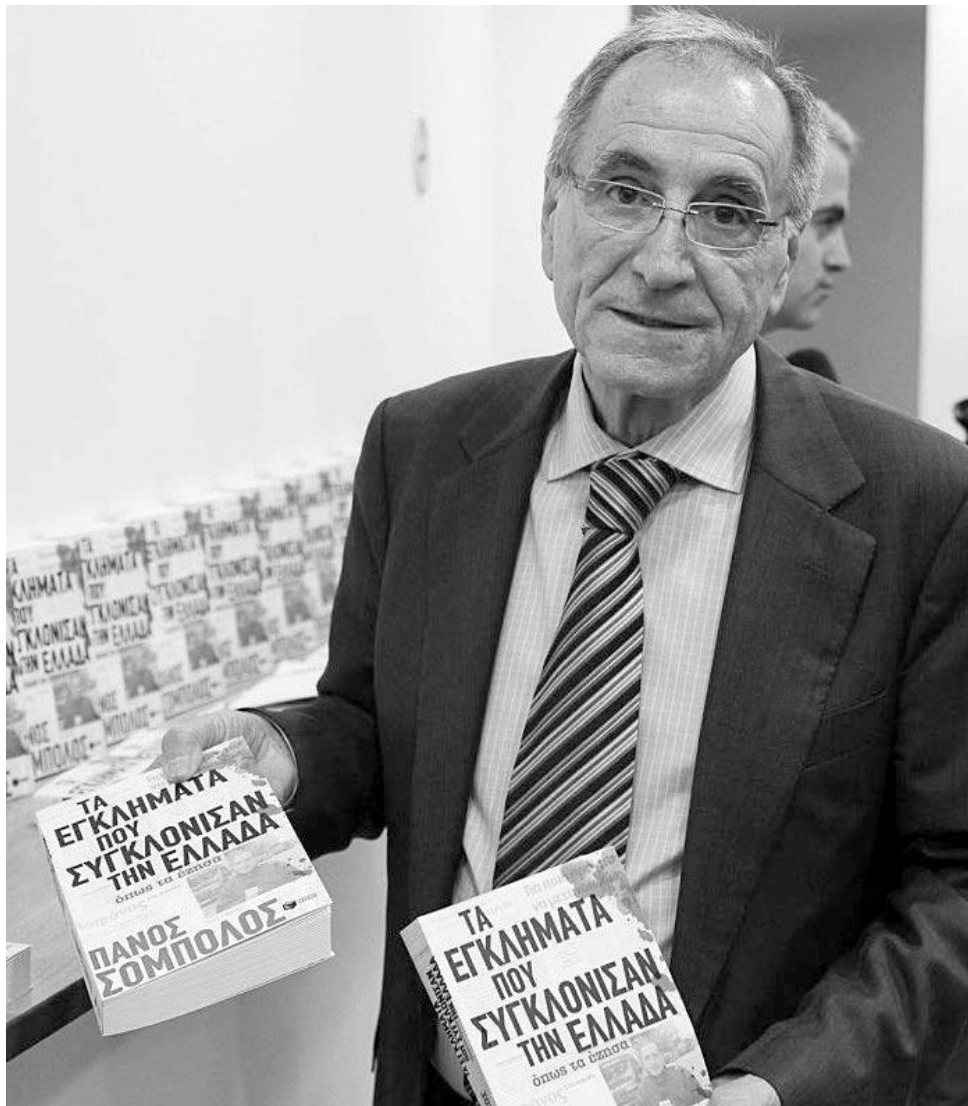
Όλα τα εγκλήματα-ανθρωποκτονίες που καλύπτουμε έχουν ζόρι. Έχουν άγχος. Έχουν αγωνία. Όλα αυτά βέβαια υπό την προϋπόθεση ότι θα πρέπει να καλύπτονται και να παρουσιάζονται σωστά από τον δημοσιογράφο. Ωστόσο υπάρχουν κάποια από τα εγκλήματα, απ' αυτά που περιλαμβάνονται στο βιβλίο, που πραγματικά μας «παίδεψαν» κι εμένα και άλλους συναδέλφους του ίδιου ρεπορτάζ.

Αναφέρω χαρακτηριστικά το έγκλημα του Δουρή που είχε σκοτώσει το παιδάκι του, έκρυψε το πτώμα και το ψάχναμε όλοι, ενώ εκείνος έκανε ότι αγωνιούσε για την ανεύρεσή του! Μ' αυτό το έγκλημα ασχοληθήκαμε για πολλές εβδομάδες όχι μόνο επειδή παρουσίαζε τρομακτικό ενδιαφέρον για το αναγνωστικό και τηλεοπτικό κοινό, αλλά επειδή κάθε πολύ και λίγο παρουσιάζονταν και νέες πτυχές της πολυσυζητημένης υπόθεσης.

Ένα άλλο έγκλημα που μας «παίδεψε» ήταν η απαγωγή και η άγρια δολοφονία του 17χρονου ποδοσφαιριστή Γιάννη Τσατσάνη, γνωστού σε όλους με το ψευδώνυμο «Μαρσελίνο». Κι αυτό γιατί υπήρχαν πολλές φάσεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και συγκεκριμένα:

Από την ώρα της απαγωγής, της ομηρίας του, τη δολοφονία του, τα λύτρα που ζητούσαν από τον πατέρα του, την ανεύρεση του θαμμένου πτώματος όταν το ξέθαψαν τα τσοπανόσκυλα στη στάβλη, μέχρι την ώρα που ένας από τους δράστες - που μέχρι εκείνη την ημέρα δεν είχαν εντοπισθεί και συλληφθεί - στην κηδεία, σήκωσε στην πλάτη του το φέρετρο του Μαρσελίνο!

Αλλά και με την υπόθεση Χρυσοφίδη στην Εκάλη, ασχοληθήκαμε για καιρό.

Σας θυμίζω ότι ο Ταϊλανδός μπάτλερ της οικογένειας, ξέκανε αφού τους βασάνισε τον επιχειρηματία Μιχάλη Χρυσοφίδη, την Αγγλίδα σύζυγό του και τα δύο αγόρια του 16 και 18 χρόνων. Στη συνέχεια αφαιρέσε από τη βίλλα άγνωστα χρηματικά ποσά, διάφορα χρυσασφικά και αντικείμενα μεγάλης αξίας κι αναχώρησε για την πατρίδα του την Ταϊλάνδη. Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει συλληφθεί παρά το γεγονός ότι έγιναν πολλές προσπάθειες από την Ελληνική Αστυνομία και γενικά τις Ελληνικές αρχές. Πάντα προσέκρουαν στο γεγονός ότι δεν υπήρχε διακρατική συμφωνία.

Υπάρχει κάποιο έγκλημα από όλα αυτά το οποίο να σας «στοιχειώνει» ακόμα; Το οποίο να το «κουβαλάτε» μέσα σας;

Πολλά είναι τα εγκλήματα που μου προκάλεσαν ανατριχίλα και μπορώ να πω και σοκ.. θα σας αναφέρω ένα από αυτά. Είναι το έγκλημα του Παναγιώτη Φραντζή. Του τότε 26χρονου φοιτητή της ΑΣΟΕΕ (σημερινό οικονομικό Πανεπιστήμιο) που στραγγάλισε την 18χρονη σύζυγό του Ζωή και στη συνέχεια την τεμάχισε μέσα στη μπανιέρα του σπιτιού του στα Κάτω Πατήσια. Ήταν η φωτογραφία με το κομματιασμένο πτώμα που δημοσίευσε το «ΕΘΝΟΣ» και είχε δημιουργηθεί σάλος εκείνη την εποχή. Ποιος δεν θα ανατρίχιαζε πίνοντας κομμάτι του πτώματος που το συναρμολογούσαν εκείνη την ώρα στο

νεκροτομείο ο αείμνητος ιατροδικαστής Χρήστος Λευκίδης με το νεκροτόμο Θανάση Σαρλή;

Κύριε Σόμπολε, τα πιο ειδεχθή εγκλήματα των τελευταίων δεκαετιών είναι αυτά που περιγράφετε στο βιβλίο σας ή των πολιτικών τις τρεις τελευταίες δεκαετίες;

Πιστεύω ότι διαπράχθηκαν εγκλήματα (πολιτικά εννοώ) κι από πολιτικούς. Δεν φτάσαμε στην κατάντια που βρισκόμαστε σήμερα, τυχαία! Κάποιοι πρέπει να συνήργησαν στο να περιπέσει η χώρα και εμείς σε αυτή τη βαθύτατη κρίση που βιώνουμε σήμερα και Θεός οίδε πότε θα συνέλθουμε. Όμως δεν είμαι εγώ αρμόδιος που θα μιλήσω για τα όποια εγκλήματα των πολιτικών. Αρμόδιοι είναι οι πολιτικοί και διπλωματικοί συντάκτες ή οι συνάδελφοι που καλύπτουν το ρεπορτάζ στο κοινοβούλιο. Μην ξεχνάτε ότι ο δικός μου τομέας είναι το αστυνομικό ρεπορτάζ.

Η ύφεση της τελευταίας πενταετίας οδήγησε πολλά ΜΜΕ σε λουκέτο. Έφταιγε μόνο η κρίση ή το μοντέλο που ακολούθησαν και ξεπεράστηκε από την εποχή;

Πράγματι η κρίση έφερε τα πάνω κάτω στον κλάδο μας. Θέλω εδώ να επισημάνω ότι δύο είναι οι κλάδοι που ισοπεδώθηκαν τα τελευταία χρόνια. Ο κατασκευαστικός δηλαδή με μια λέξη η οικοδομή κι ο δικός μας, τα Μέσα Μα-

ζικής Ενημέρωσης.

Θα πρέπει όμως να παραδεχθούμε ότι ο Κλάδος μας ήταν άναρχα δομημένος. Πολλοί έβγαζαν εφημερίδες ή αγόραζαν ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς και κάποιοι από αυτούς μπορεί να εκβίαζαν την κάθε κυβέρνηση, τον κάθε υπουργό, τον κάθε βουλευτή ή δήμαρχο.

Είχε παρατηρηθεί ότι εφημερίδες με 800 φύλλα ημερήσιας κυκλοφορίας, να παίρνουν κρατικές διαφημίσεις πολύ περισσότερες από αυτές που έπαιρναν εφημερίδες με 50.000 φύλλα ημερησίως. Πολλοί έπαιρναν επιδοτήσεις ή δάνεια, άνοιγαν π.χ. μια εφημερίδα και μετά από λίγο καιρό την έκλειναν.

Έπρεπε κάποτε να γίνει εξορθολογισμός. Όμως με τον εξορθολογισμό την πλήρωσαν και την πληρώνουν οι συνάδελφοί μας και γενικά οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, καθώς χιλιάδες σήμερα βρίσκονται στο δρόμο και πολλοί πεινάνε, ενώ άλλοι αναγκάστηκαν να αλλάξουν επάγγελμα. Στον χώρο μας δεν ακούγεται πουθενά για πρόσληψη. Μόνο για απόλυση και για μειώσεις μισθών! Δυστυχώς η κατάσταση είναι τραγική!

Νομίζω ότι έχουμε να διανύσουμε ακόμα πολύ δρόμο. Δυστυχώς τα πράγματα δεν φαίνονται ενθαρρυντικά. Πιστέψτε θέλω να είμαι αισιόδοξος αλλά θέλω να είμαι και ειλικρινής. Θα περάσουμε ακόμα δυσκολίες μέχρι να αρχίσει η ανάπτυξη και η πρόοδος στον χώρο μας.

Δεν ξέρω τι μπορεί να μας φέρει η νέα κυβέρνηση. Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να βγάλουμε συμπεράσματα. Μακάρι να αναστρέψει γενικότερα το κλίμα στη χώρα μας και να φέρει την πολυπόθητη ανάπτυξη και φυσικά κι ο Κλάδος μας θα ωφεληθεί κι όλοι μας.

Κύριε Πρόεδρε, ποιες είναι οι προκλήσεις για τους δημοσιογράφους στην εποχή μας; Και πριν μου απαντήσετε σ' αυτό, μετά από τόσα χρόνια στο ρεπορτάζ, ποιος θεωρείται δημοσιογράφος τελικά;

Εχω πει πολλές φορές ότι εμείς οι δημοσιογράφοι κάνουμε ένα επάγγελμα για να ζήσουμε εμείς κι οι οικογένειές μας αλλά παράλληλα επιτελούμε κι ένα λειτουργήμα. Οφείλουμε να ενημερώνουμε σωστά κι αντικειμενικά τους αναγνώστες μας, τους ακροατές μας και τους τηλεθεατές μας.

Εμείς όταν πάμε να καλύψουμε π. χ. μια διαδήλωση, δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να χειροκροτήσουμε, ούτε να γιουχαϊσουμε αυτούς που μας αρέσουν ή δεν μας αρέσουν. Η δουλειά μας είναι να καταγράψουμε τα όσα συμβαίνουν εκεί που καλύπτουμε το ρεπορτάζ και να τα μεταφέρουμε με απόλυτη αντικειμενικότητα και πάντα με σεβασμό στον χώρο που μας διαβάσει, που μας ακούει και μας βλέπει.